

Le. நூல்கள் மூலம்
யாழ்ப்பாணம்

கடையிற் சுவாமிகள்

திரு. க. இராமச்சந்திரன்
அவர்கள் எழுதி “சமரச நானக் கோவை”
என்னும் நாலீளிருந்து பிரசுரிக்கப்பட்டது.

—
திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதி கடைநாதன் என்று ஆராஅன்புடன் கொண்டாடப்படும் அருள் வள்ளலாகிய யாழ்ப் பாணம்-கடையிற் சுவாமிகள், இலங்கையில் ஒரு அருட்பரம்பரைக்கு மூலவித்திட்ட குரு முதல்வராவர். எமது குருவள்ளுவடைய அருட்பெருமை இப்பிரதியில், அடியார்பக்தி ததும்ப அழகாக வரையப்பட்டுள்ளது. எமது நாட்டு மங்களவளம் அணைத்துக்கும் மூலமங்கள நிதியாய், வளங்கொழிக்கும் வற்றுத் பேராரூய் சுவாமிகளுடைய கருணை இன்றும் விளங்குகிறது. புன்புழக்களாகிய யாம் உய்யவேண்டுமென்ற திருவுள்ளத்தராய், சுவாமிகள் வைத்த கருணைகடாட்சம் இன்றேல், எமது நாட்டில் நன்மை ஏது? நலம் ஏது? ஆகையால், நன்றியுடனும் பக்தியுடனும், எமது நாட்டு அருட்தந்தையின் குருடுஜைத் திருநாளை வீட்டிலும் நாட்டிலும் அருட்கோலத்துடன் கொண்டாட வேண்டும். இதற்கு அன்பர்களும், சமய சங்கங்களும் தொண்டாற்றவேண்டும்.

ஸ்ரீ யோக சுவாமிகள் அருளியதுபோல், “புத்தர் கிறிஸ்த்து முதலாயினேரினும் பன்மடங்கு பெரியவேரான சுவாமிகளை, கீழ்த்தே வதை களை வாலாயம்பண்ணும் பான்மையில், மது மாமிசம் வைத்து அவருடைய குருடுஜைத் திருநாளைக் கொண்டாடுவது கேவலமான அஞ்ஞானம். மெய்யன்பர்கள், சுவாமிகளுடைய தவப்பெருந்திலையைச் சிந்தித்து, அசுத்தப் பொருட்களைக் குருடுஜையில் தவிர்த்துத் தூய்மைய டைவார்களாக.

கிருஷ்ணந்த முனிவன்
கதிர்காமம்.

யாழ்ப்பாணம் கடையிற் சுவாமிகள்

“தாதையெனத் தண்ணருள் பொழிந்திபர் தடிந்தே,
தீதில் நெறி யுங்ததெமது பாசமது தீயக்
கோதில் வழி காட்டுக்கடைச் சாமி, குருவள்ளல்
பாதமலர் சிந்தையிற் பதித்தினிது வாழ்வாம்”

யாழ்ப்பாணத்தில் வண்ணோர்பண்ணைப் பகுதி
யை, முக்கியமாகப் பெரியகடையிலிருந்து சிவலிங்
கப்புளியடி வரையிலுள்ள நிலப்பரப்பை, புண்ணிய
பூமியென அழைக்கலாம். தமிழோடுஞ் சைவத்
தோடும் நெருங்கிய தொடர்புடைய கதிரேசன் ஆல
யம், வைத்தீஸ்வரன் கோவில், வைத்தீஸ்வர வித்தி
யாலயம் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் பள்ளிக்கூடம்,
சிவதொண்டன் நிலையம், இந்துக் கல்லூரி,
சைவப்பிரகாச அச்சகம், முதலாய தலைசிறந்த நிலை
யங்கள் இந்தப் பிரிவில்தான் மிளிர்கின்றன. ஈழத்
தில், வேறு எந்தப் பிரிவிலும் காணமுடியாத திரு
வருட்காட்சி இது. இத்தனிப் பெருமைக்குக் கார
ணம், இப்பகுதியில் சென்ற நூறு வருஷங்களாக
யோகிகளும், சித்தர்களும், சீவன்முத்தர்களும்
இடைவிடாது தொடர்ந்து நடமாடியதால், அவர்
கள் திருப்பாதபூதிச் செல்வம் தங்கியிருப்பதாகும்.

இம்மகா புருஷர்களுள், முதன்மை பெறுபவர்
கடையிற் சுவாமிகளாவர். அவர் அவதரித்த ஊர்;
பெற்றேரின் குலங்கோத்திரம், அவர்களால் இவ
ருக்குச் சூட்டப்பட்ட நாமம், ஒன்றுமே இதுவரை
யில் தெரியாது. மகான்கள் தமது வாழ்க்கையில்
உலகத்தொடர்புடைய பகுதியைப் பிறருக்குச்
சொல்லுவது வழக்கமில்லை. அவர்களைப் பொறுத்த
மட்டில், அப்பாகம் இறந்துபட்ட ஒன்றல்லவோ?

எனினும், இத்தவ சிரேஷ்டர், கன்னடதேசத்தவர்; யாழ்ப்பாணம் வருமுன்னர், சுவாமி முக்தியானந்தா என்ற தீக்ஷாநாமம் உடையவர் என்பது அறியக்கிடக்கின்றது. ஆங்கிலம், ஷட்மொழி, கன்னடம், தமிழ், ஆகிய நான்கு மொழிகளையும் பயின்றவர். உயர்ந்த உத்தியோகத்தில் இருந்து திடீரென ஏற்பட்ட வைராக்கியங் காரணமாக, அதனை உதறிவிட்டுத் துறவு பூண்டவர் என்பது, அவருடன் ஆரம்பத்திலிருந்து நெருங்கிப் பழகிய அடியார்கள் அறிந்த உண்மையாகும்.

மைசூரைச் சேர்ந்த இம்மகானுக்கு, ஞானேபதேசம் அருளிய குரு எவராக இருக்கலாம் என அறிந்து கொள்வது கஷ்டமான காரியமல்ல. 17-ம் 18-ம் நூற்றுண்டுகள், தென்னிந்தியாவின் இருட்காலமென்றாம். அரசியல் பொருளாதாரத் துறைகளில் அந்த நாடு, மிகவும் சீர்கெட்ட நிலையிலிருந்தது. அந்த இருளையகற்ற, தெய்வத் திருவருள், முதலில் அனுப்பி வைத்தது ஒரு ஞான சூரியனையாகும். அவர்தான் மைசூர் சிருங்கேரி மடத்தின் சங்கராச்சாரிய பீடத்தில் 32-வது தலைவராக வீற்றிருந்து, 1817-ம் ஆண்டு தொடக்கம், 1879-ம் ஆண்டு வரையில், அருட்செங்கோலோச்சிய அற்புதஞானசித்தர் ஸ்ரீ நரசிம்ம பாரதியாகும். இவர் இனையற்ற ஆத்மசித்தி கைவரப்பெற்றவர்; பல ஞானிகளையும். யோகிகளையும், சித்தர்களையும், சீவன்முக்தர்களையும், சிருஷ்டிக்கக்கூடிய அற்புதசக்திவாய்ந்தவர். தமது அறுபத்திராண்டு திருவருள் ஆட்சிக்காலத்தில், நாற்பது ஆண்டுகளைத்திக்கு விஜயத்தில் கழித்தவர். அதிலும், இறுதிக்காலம் பன்னீராண்டைத் தமிழ் நாட்டின் ஆண்மீகப் பணிக்கே அர்ப்பணித்தவர். தமது உத்தமசீடரும் தம்மைப்போல் ஞானசித்தருமான ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சிவா அபிநவ நரசிம்மருடன் உளர்

ஊராய்க், கிராமங் கிராமமாய்ச் சென்று மக்களுக்கு சமய மறுமலர்ச்சியை உண்டாக்கினார்கள். அப்பணி யைமேலுந் தொடர்ந்து செய்ய அநேகம்மகாத்மாக்கள் ஆங்காங்கு தோன்றினர். அவர்களுள் சதா சிவப்பிரமேந்திரா, சுயம்பிரகாசப் பிரமேந்திரா, சுந்தர சுவாமிகள், அப்பையசிவம், திருவருட்பிரகாசவள்ளலார், இல்லறஞானியான ராஜா சாஸ்திரிகள், முதலானேரை இங்கு முக்கியமாகக் குறிப்பிடலாம்.

தாய் நாட்டிற்போலவே, சேய்தாட்டிலும், அதே காலத்தில், சமய மறுமலர்ச்சியும் குருபக்தியும், அடியார் பணியும், தலைசிறந்து விளங்கிய தைக் காண்கின்றோம். “அண்ணலடியார்தமை அழுது செய்வித்தலே, மண்ணிற் பிறந்தார் பெறும் பயன்”, என்ற கொள்கை சென்ற நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில், யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டின் நாலா பக்கங்களிலும், பரவியிருந்தது என்பதற்குச் சான்று கள் பல உள். பரமகுருவடிகளின் வரலாற்றுச் சுருக்கத்தை வரைந்த பக்தர் ஒருவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:-

“கடையிற் சுவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்தருளிய சிலகாலத்தில், கீரிமலையில் எழுந்தருளிய அடிகள்மாருளொருவர் பரமகுருவடிகள். கடையிற் சுவாமிகளின் அணுக்க விளக்காகிய குழந்தைவேலடிகளுக்குச் செவ்வியரை ஆசிரியராக இவர் வாய்த்திருந்தார். கடையிற் சுவாமிகளைச் சிவப்பிழம்பாகவும், குழந்தைவேலடிகளைப் பிள்ளையார்ப்பிழம்பாகவும், பரமகுருவடிகளை முருகப்பெருமானங்கவும், அன்றைய ஆன்றோர்கள் கருதிப்போற்றிவந்தனர். குழந்தைவேலடிகள், அருளாம்பலவடிகள் இருவரினதும் ஆசிரிய வாழ்த்துச் செய்யுள் வாயிலாக இவ்வுண்மை புலனுகின்றது”.

சுவாமி முக்தியானந்தர், அவரது சகோதர சன்னியாசிகளான சின்மயானந்தர், நிரஞ்சனைந் தர் ஆகிய இருவருடன் ஈழத்திற்கு வந்த காலம் நிட்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. அது 1862-ம் ஆண்டை அடுத்திருக்குமென யூகிக்க அகச்சான்று கள் உள். அக்காலத்தில்தான், ஸ்ரீ நரசிம்மபாரதி யவர்கள் இராமநாதபுர மாவட்டத்திற் திக்கு விஜயஞ் செய்து கொண்டிருந்த காலம். கடையிற் சுவாமிகளுடைய ஈழத்தின் முதற்சிடரும், அவரையாத்திரை செய்தபோது தென் ஞட்டில் தரிசித்து ஆசிபெற்றவருமான வண்ணோர் பண்ணை வயிரமுத்துச் செட்டியார் அவர்களே, குறித்த மகானின் யாழ்ப்பானை வருகைக்குத் துணைக்காரணமானவர். 1860-ம் ஆண்டளவில் கிராமங்களில் தங்கி ஆன்மீகப்பணி, யாத்திரையில் ஈடுபட்டிருந்த அடியார் கூட்டத்தைச் சந்தித் திருக்கவேண்டும். பரமகுரு அடிகள்மீது பாடப் பெற்ற தோத்திரங்கள் சில அவரைக் “கிடாரிபருப் பதம் மேய பிரானே!” என்று குறிப்பிடுகின்றது. இந்த இடம் இராமநாதபுரத்துக்கருகிலுள்ள கிடாரிப்பட்டியாக இருக்கலாம். அந்த இடத்தில் பல சாதுக்கள் சத்சங்கம் நடாத்தி வந்தமைக்குச் சான்றுகள் உள்தென்று ஓரடியவர் உரைத்தார்.

மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று பெரியார்களும், தம்நாட்டில் ஒரே குரு பரம்பரையைச் சேர்ந்திருந்தபோதிலும், சேய்நாட்டில் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட குரு பரம்பரை மூன்று முக்கிய பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால், இந்த அடியார் கூட்டம் முழுவதும் கடையிற் சுவாமிகளுக்கே முதலிடம் வழங்கி வணங்கினர். உதாரணமாக, நிரஞ்சனைந்தரைத் தமது குருவாக ஏற்றுக் கொண்ட குழந்தைவேலடிகளின் பாடல்களில் ஒன்று இந்த உண்மையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது:-

“வீறுபடு பில்லிமுதல், வெஞ்சின்ப் பசாகம்
வேறுசெய் மருந்து விசர்கொண்டு திரி பித்தம்
நீறுபட வேண்டுமெனில் நீவிர் வந்து செய்மின்
கூறு கடைச் சாமி குருபூசையினை அன்றே”

கடையிற் சவாமிகளின் புகைப்படம் எவரா
லும் எடுக்கப்படவில்லை. இப்போது பலரிடம் இருக்
கும் படங்கள் ஓவியக்கலைஞரான் ஒரு பக்தரால்
வரையப்பட்டதாகும். அதின்படி, அவர் விசால
மான தோள்களையும், நீண்ட கரங்களையும் உடைய
வரென்பதும், முகத்தில் சதா ஓர் புன்னகை ஒளி
வீசிக்கொண்டிருந்ததென்பதும், அந்த முகத்திற்குப்
பிறிதோர் அழகுக்குறியாக, நீண்ட நுனியில்
வளைந்த மூக்கு அமைந்திருந்ததென்பதும் தெரிய
வருகின்றன. துடுக்கான, வேகமான, கம்பீரமான
நடையும் ஹாஸ்யப் பேச்கம் அவரது சிறப்பான
குணங்களை அவரது நேர் அடியார் பலர் சொல்
லக் கேட்டுள்ளோம். அவர்மீது பதிகம் பாடிய பக்
தர்ஒருவர், அவரது திருக்கோலத்தையும் உடையை
யும்:

“பெரியகடை நாதன், பித்தன் திருக்கோலம்
கரிய வர்ணச் சீலை கரித்தோலேனச் சால்வை”

என வர்ணிக்கின்றார். சிவஞான சித்தியார்-சுபக்
கம் எட்டாஞ் சூத்திரத்தில், ஞானமார்க்கத்தையும்
அந்நெறிசென்று நிட்டை கூடிய ஞானிகளின் தனிச்
சிறப்பையும் விபரிக்கும் அருமையான பாடல்கள்
பல உள். அவற்றுள் ஒன்று:-

“ஞாலமதின் ஞான நிட்டை யுடையோருக்கு
நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன்றில்லை
சீலமில்லத் தவமில்லை விரதமோடாச்சிரமச்
செயலில்லை தியானமிலை சித்தமலமில்லை,

கோலமிலை புலனில்லை கரணமில்லை
 குணமில்லை குறியில்லை குலமுமில்லை
 பாலருடன் உன்மத்தர் பிசாசர் குணமருவிப்
 பாடலினேடாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர்”

என்பதாம். இப்பாடல் தரும் இலக்கணத்திற்கு இனையற்ற இலக்கியமாய் வாழ்ந்தவர் எங்கள் கடையிற் சுவாமிகள். அவரது பெருமையைத் தமது அடியார் சிலருக்கு விளக்கும்போது, ஸ்ரீ யோக சுவாமிகள் கூறிய அரியபெரிய வாக்கு இவ் விடத்தில் சிந்தனைக்கெட்டுகிறது: “ஆடையற்ற மாதொருத்தியுடன் கைகோத்து ஆடினாலும், தன் சொருபநிலையிலிருந்து தழும்பாத தனிப்பிபருந் தவத்தோன் அவர்; புத்தர், கிறிஸ்து, முதலாயினே ரிலும் பன்மடங்கு பெரியவர் ஆவர் அவர்”, என்பது அப்பொன்னுரை.

அவர் தமக்கு உறைவிடமாகக் கொண்டு உகந்தது பெரியகடைச் சதுக்கம்—போதுச் சொத்து. அதின் மேற்கு வடக்கு வீதிகளிலிருந்த வியாபார நிலையங்கள் பெரும்பாலும் வாணிபச் செட்டியார் களுக்குச் சொந்தமாயிருந்தன. அந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இயல்பாகவே, தெய்வபக்தியிலும், அடியார் சேவையிலும், ஆர்வமுள்ளவர்கள். அவர்களிற் சிலரே சுவாமிகளின் மகிமையை முதலில் அறிந்து கொண்டனர். முதன் முதலாக சுவாமிகள் வீடுதேடிச் சென்று உணவு கேட்டருந்தியது, திரு. வைரமுத்துச் செட்டியார் மனையினிலாகும். இவர் ஓர் பழைய தொண்டர். இவரின் குருபக்தி யின் சின்னமாகப் பின்னாளில் தேசன்றியதே கந்தர் மட அன்னசத்திரம். சுவாமிகளைக் குழந்தையாகப் பாவித்து அவருக்கு அன்னங்குழைத்து ஊட்டிய சின்னச்சிப்பிள்ளை அம்மையார், ஸ்ரீ அருளம்பல சுவாமிகளின் தாயார் ஆவர். அம்மையாரின்

‘கடைக்குட்டி’யான அருளம்பலம் மூன்று வயதுப் பாலகளுய்ச் சுவாமிகளுக்கருகிலிருந்து, அவர் உண் ணும்போது பங்கெடுப்பதுண்டாம். இற்றைக்கு ஜம்பது வருஷங்கட்கு முன் அருளம்பல அடிகள் சில அன்பர்கட்கும் எமக்கும் நேரிற்சொன்ன விஷய மிது. எவ்வளவு அன்பாகத்தான் அடியார்கள் அவரை ஆதரித்து அழுது வழங்கிய போதிலும், மறுபடியும் அதே இல்லங்களுக்குச் செல்வது அவர் வழக்கில் இருக்கவில்லை.

தம்மையடைந்தமெய்யடியாரிடையேசாதிபேதம் உயர்வு தாழ்வு செல்வர் வறியர் என்ற வித்தியா சம் பாராது எல்லாருக்கும் ஒரேவித கருணைகாட்டி அவர்களது உடல்நோய்க்கும் மன நோய்க்கும், வறுமைக்கும், பரிகாரஞ்செய்வதில் அநுக்கிரகங் காட்டத் தொடங்கவே, அடியார் கூட்டம் பெருகியது. ஏழைகளின் இல்லங்கட்கும் எழுந்தருளமாறு அழைப்புகள் அதிகரித்தன. அதற்கிணங்கிச் சென்றபோதெல்லாம், அவர்கள் அவருக்குத் தாம் வழக்கமாகப் பாவிக்கும் மச்சமாமிச மதுசேர்ந்த விருந்தையே அளித்தனர். விருப்பு வெறுப்பற்றவரான சுவாமிகள் அவற்றையும் ஏற்றனர். தனக்கெனவோர் செயலற்றுத் தானதுவாய் நின்ற அருட் பெரியோனின் இந்த முறை, வைதீகச் சைவர்களிடையே குரோதத்தையும் விஷமத்தையும் உண்டாக்கியது. அவர்களையும் அப்பன் தடுத்தாட்கொண்டதன்மை அற்புதத் தின் அற்புதமாகும். உதாரணமாக இனுவில் ஆசிரியர் அம்பிகைபாகரின் மனமாற்றத்தைக் குறிப்பிடலாம். அத்தொடர்பில், ஸ்ரீ யோக சுவாமிகள் எமக்குக் கூறிய ஓர் அருஞ்சம்பவத்தை மாத்திரம் இங்கு சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுகின்றோம்:-

கடையிற் சுவாமிகள் உத்தம சீடர்களுள் ஒரு வரும், யோகரின் குருநாதருமான, நல்லூர் செல்லப்ப சுவாமிகளுக்கே, தமது குருநாதன் மதுபானம் அருந்துகிறுரென்பதைப் பிறர் சொல்லக் கேட்கச் சகிக்க முடியவில்லையாம். அது அவரால் நம்ப முடியாத விஷயமாகவும் இருந்ததாம். நேரே பரி சோதிக்கக் கருதி ஒருபோத்தல் சாராயத்துடன் குருநாதரைத்தேடி பெரியகடை சென்றார். போத்தலைச் சால்வையில் சுற்றி மறைத்துக் கொண்டு அருகில் உட்கார்ந்ததும், “ஓகோ! நீயும் எனக்குச் சாராய விருந்தளிக்க விரும்பிவிட்டாயா? சரி பின் ஞலே மறைத்து வைத்திருக்கும் போத்தலை எடுத்துத் திற. நீயும் நானும் இங்கிருக்கும் அன்பார்களும் எல்லாரும் பகிர்ந்து குடிப்போம்”, என்றாராம். நடுக்கத்துடன் செல்லப்பா சுவாமிகள் போத்தலை முன்வைத்துத் திறந்ததுமே, திராவகம் முழுவதுமே ஆவியாக மாறிக் காற்றேடு கலந்துவிட்டதாம். சீடர், குருநாதரின் பாதங்களை இறுகப் பிடித்துக் கண்ணீராற் கழுவிவிட்டு நல்லூர்த் தேரடிக்குத் திரும்பிவிட்டாராம்.

இதுபோன்ற அற்புத நிகழ்ச்சிகள் அளப்பில். அவரது ஊன் எச்சிலை உண்டு நோய் தீர்ந்தோர் பலர்; சித்திகள் பெற்றோர் சிலருமுண்டு. சுதுமலையைச் சேர்ந்த ஒருவர் சோதிட வல்லுனரானார்; இன்னெருவர் புகழ்பெற்ற வைத்தியரானார். மீன் பிடிக்கப் போயிருந்த கரையூர் வாசியான சுவாமிகளது அடியார் ஒருவர், நடுநிசியில், புயல்காற்றி னலும், பெருமழையினலும் தாக்கப்பட்டு ஆழ்கடவில் அமிழ்ந்திப் போகும் வேளையில் வேறு தஞ்சமின்றி, கருணைமலையான சுவாமிகளைச் சிந்தித்து அலறவே, உடனே, அப்பக்தனது குடிசைக்குச் சென்று சவளக் கோல் ஒன்றை எடுத்து, “ஏலே லோ”ப் பாடி முற்றத்து மண்ணைக் கிளரி, அந்தப்

பக்தனின்உயிரை அவர் காப்பாற்றின அருட் கதை
கேட்போர் உள்த்தை உருக்குந்தரத்தது.

இவ்விதம் முப்பது ஆண்டளவு யாழ்ப்பாண
மக்களுக்கு அல்லல் களைந்து, அளப்பரும் அத்யாத்ம
வழிகாட்டி, ஞானகுரு பரம்பரைக்கு வித்திட்ட
இந்த மகானுபவர், கரவருடம், புரட்டாசி மாசத்
தில், பூரணையும் பூரட்டாதி நட்சத்திரமும் பொருந்
திய புண்ணிய வேளையில் மகாசமாதியடைந்தனர்.
சுவாமிகளுடைய சமாதிக் கோயில் வண்ணர்
பண்ணை நீராவியடியில் உள்ளது.

(இக்கட்டுரை வாலேவியில் நிகழ்ந்த ஒரு சொற்பொழி
வைத் தழுவியது.)

RELIGIOUS DIGEST

(சமய மஞ்சளி - ஆங்கில சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்: திரு. க. இராமச்சந்திரன்

“அப்பாலும் அடிசார்ந்த அடியார்க்கும் அடியேன்”

என்ற தேவார உண்மையை இலட்சியமாகக் கொண்டு, உலகம் எவ்வளவுக்கு விரிந்ததோ, அவ்வளவுக்கு விரிந்த சைவசமரஸ்த்தை, சைவனுயிருந்து அனுட்டிக்கும் அடியார்க்கடியார்: திரு. க. இராமச்சந்திரா அவர்களின் உலகாலயப் பணியாக இவ்வாங்கில சஞ்சிகை வெளிவருகிறது.

உலகின் எல்லா மகாண்களுடைய அருள்வாச கங்களைப் பரப்புதற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஆங்கில சார்வதேச சஞ்சிகை. உலகின் பலபகுதிகளில் மதிப் பைப்பெற்ற சஞ்சிகை.

வருடசந்தா: 6 ரூபா. ஆயுட்சந்தா: 100 ரூபா

உலகம் ஒற்றுமையற, சமயப்பகைமை நீங்கி, சமயங்களுட் சமாதானம் நிலவ, சர்வமதசேவா கைங்கரியம், மனிதகுலத்துக்கு ஒரு மகத்தானகைங்கரியம் என்று அகிலங்கிலும் அருளாளர்களும், அறிஞர்களும், அன்பர்களும் போற்றிக் கொண்டாடும் அருளமுதமான அரும் பெரும் ஆங்கில சஞ்சிகை.

உலக சமாதானத்துக்கு பெருந்தொண்டாற்றும் அன்பு மேதையென்று, உலகப் பிரசித்தி பெற்ற அறிஞர்கள், ஆசிரியரைப் போற்றி சர்வதேச சம்ய அரங்குகளுக்கு, ஐப்பானில், ஜோர்மனியில், அமெரிக்காவில், இங்கிலாந்தில் அழைத்துக் கொள்ள வம் செய்ய வைத்த ஆங்கில சஞ்சிகை. தாங்களும் சந்தாவை அனுப்பி, உலகில் சமாதானம் ஓங்க, சமயவேற்றுமைப் பூசல் ஓழிய இவ்வுலகப் பணியை ஆதரித்து இந்த நற்பயனில் பங்குகொள்ளவும்.

சஞ்சிகை பெறுமிடம்:

K. Ramachandra, Jayanthipura, Talangama (W. P.)

ஸ்ரீ ஆத்மஜோதி அச்சகம்-நாவலப்பிட்டி.